

ЧУМАЧЕНКО **Гаврило Олексійович**

Очолював ДІП
з 04.01.1938 до 27.06.1938 р.

Кандидат технічних наук, доцент

С падковий залізничник, народився у 1903 р., працював у залізничному депо станції Кавказька з 15 років. За успішну та плідну роботу був направлений на навчання до Ленінграда, закінчив спершу робфак, а у 1931 р. — Ленінградський інститут інженерів залізничного транспорту. Був залишений у аспірантурі, після закінчення якої отримав призначення на роботу в Дніпропетровському інституті інженерів залізничного транспорту, де Гаврило Олексійович обіймав посади асистента, завідувача кабінету кафедри «Залізниця», помічника декана колійнобудівельного факультету, а з 4 січня до 27 червня 1938 р. — начальника ДІПу.

З 1940 р. Г. О. Чумаченко — на керівній партійній роботі: до 1941 р. був секретарем райкому КП (б) У та секретарем обкому КП (б) У з транспорту. Упродовж 1941–1944 рр. — завідувач відділу Свердловського обкому ВКП (б), завідувач відділу Дніпропетровського обкому КП (б) У. З 1944 до 1948 р. працював завідувачем транспортного відділу ЦК КП (б) У, з 1948 до 1951 р. — завідувачем транспортного відділу ЦК ВКП (б), а з 1951 до 1953 р. — начальником політичного управління Міністерства шляхів сполучення СРСР і заступником міністра шляхів сполучення.

З 1953 до 1958 р. Г. О. Чумаченко працював на посаді директора Московського транспортно-економічного інституту, а з 1958 до 1963 р. був ректором Всесоюзного заочного інституту інженерів залізничного транспорту.

Нагороджений орденами Вітчизняної війни I ст., Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», чотири медалями та знаком «Почесному залізничнику». Помер у 1970 р.

ІВАНОВ **Іван Іванович**

Очолював ДІП
у 1938–1941 рр.

Н ародився в 1905 р. у сім'ї робітника-склодува. Трудову діяльність розпочав у 1920 р. учнем слюсаря. А в 1928 р. його призвали до лав РККА. Упродовж 1930–1935 рр. здобував вищу освіту в Ленінградському інституті залізничного транспорту, після закінчення якого до 1938 р. навчався в аспірантурі.

У червні 1938 р. І. І. Іванова було призначено начальником Дніпропетровського інституту інженерів залізничного транспорту імені А. М. Кагановича. На цій посаді Іван Іванович досить швидко проявив себе кваліфікованим керівником і вмівим організатором, доклавши чимало зусиль для збереження колективу інституту в складний довоєнний час.

У ті важкі роки по всій країні, зокрема й у ДІПі, згідно з Указом Президії Верховної Ради СРСР від 26.06.1940 р. посилювалася боротьба з порушниками дисципліни. На промислових підприємствах міста масово проводилися навчання з протиповітряної оборони. Ця хвиля прокотилася й по вищих навчальних закладах. Керівництво ДІПу такі навчання регулярно організовувало на території студмістечка.

Восени 1940 р. колектив інституту згідно з рішенням Політичного управління Народного комісаріату шляхів сполучення СРСР за високі показники в навчанні, успіхи в науковій роботі та за допомогу Сталінській залізниці посів третє місце серед транспортних вищих навчальних закладів галузевого підпорядкування. Значну частку цих досягнень було здобуто завдяки чіткій організації роботи керівництва ДІПу тих часів І. І. Іванова.

На жаль, відомостей про подальшу долю Івана Івановича не збереглося.